

Publicerad 2009-12-04 02:10 av Erikjohansson

Predikan om omega

Saliga är de som kan blunda för smärtan.

Saliga är de som kan glömma förstörelse.

Saliga är de som tror på något av godhet.

Mina ögon är öppna för fördärvet och förfallet.

Mina öron hör plågor och betvivelse.

Min tro hänger över avgrunden- jag blickar nedåt.

Jag kan inte längre utstå dessa hemskheter.

Jag kan inte längre bära denna börda.

Pater noster- enfaldiga gudomlighet, försvunnen för alltid.

Mina läppar vill smaka den totala förstörelsen.

Mina öron saknar tystnadens dovheter.

Mina händer vill tvättas rena från blodet och tårar.

Jag förbannar mina ögon som inte vill blunda!

Jag förbannar mina öron som inte vill stängas!

Jag förbannar alla- lika som jag förbannar mig själv...

Vi har endast oss själva att skylla

Vildhundar som ylar mot skyn- blodtörstiga.

Jag föredrar tystnaden- Lika så gör Gud.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erikjohansson med Poeter.se id #14612 innehar upphovsrätten